

جلوه ناب هزار ایرانی

در مینیاتورهای شاه طهماسبی

دکتر حبیب الله آیت اللہ

طبق نظر همه کارشناسان، دست نوشته‌ای که به غلط نام «شاهنامه هوتون» را به خود گرفته است، از بزرگترین آثار هنری ایران است. این کتاب که به فرمان و برای شاه طهماسب اول (۱۵۷۶ - ۱۵۲۴ میلادی برابر با ۱۰۰۲ - ۹۵۱ میلادی) ساخته شده است و در آغاز ۲۵۸ خرد - نگاره داشته است، در مدت سی و پنج سالی که در اختیار هوتون (۱) بوده است بیش از ۱۱۸ قطعه از آن باقی نمانده است. هوتون که وارث کریمیک کلاس (۲) بود به یک کتاب‌شناس و کتاب‌دوست بزرگ مشهور شده بود. او در سال ۱۹۵۹ میلادی این کتاب را از ادموند روچیلد (۳) شریعتمند یهودی فرانسوی خرید. روچیلد این کتاب را به گونه‌ای حفظ کرده بود که اغلب خرد - نگاره‌های آن حتی در برابر نور قرار نگرفته بودند و هم‌چنان که چهارصد سال پیش (قریباً) ساخته شده بودند بر جای‌مانده‌اند. به گفته سورن ملیکیان (۴) در اکتبر ۱۹۹۲ در مجله «هنر و حراج (۵)»، آرتور هوتون از سال ۱۹۶۲ به اوراق کردن دست نوشته پرداخت و در سال ۱۹۶۸ تعدادی از برگ‌های نگارگری شده را در یک نگارخانه نیویورکی به نمایش گذاشت و هشتاد و هشت خرد - نگاره آن را به نگارستان متروبولیتن (۶) هدیه کرد، برای این که طبق قوانین آمریکا از مالیات معاف گردد. بدیرفتن این هدیه از طرف توماس هونینگ (۷) مدیروقت نگارستان متروبولیتن بسیار بحث انگیز بود و هست، لیکن افسانه «شاهنامه هوتون» فراموش نشد و به این جا پایان نگرفت. هوتون بیشنهاد خرید شاهنامه را به مبلغ بیست میلیون دلار در سال ۱۹۷۶ به شاه ایران کرد ولیکن شلو نهذیرفت و این امر سبب شد که هوتون در ۱۷ نوامبر ۱۹۷۶ این خرد - نگاره‌ها و یا کل شاهنامه را نزد کریستیز (۸) (حراج کننده آثار هنری) ادر

لندن به حراج گذاشت. باز دیگر در ۱۹۸۸ چهارده آثار آن را حراج کرد. (خرد - نگاره شماره صفحه ۲۹۵، بالاترین قیمت را به خود اختصاص داد / یعنی حدود ۲۵۲,۰۰۰ لیره انگلیسی که توسط کریستیز در لندن در پایان هم اکتبر ۱۹۸۸ به فروش رفت). با مرگ این کتاب‌شناس بزرگ در سال ۱۹۹۰، بنیاد خانواده هوتون تصمیم گرفت که آنچه از این دست نوشته باقی مانده است بفروش ولى کم تر کسی توان خرید آن را داشت (در حدود ۷۰ میلیون فرانک فرانسه، حدود سیزده میلیون و پانصد هزار دلار). به این دلیل بود که یک فروشنده لندنی «اوپریور هووار (۹)» بیشنهاد معاوضه آن را با یک پرده نقاشی آثر دوکونینگ که توسط مستولان تبران، غیر اسلامی تشخیص داده شده بود کرد. این نقاشی که «نزن شماره ۲» نام دارد، آثر ویلم دوکونینگ (۱۰) هنرمند است. این هنرمند در سال ۱۹۲۶ در آمستردام متولد شد و در سال ۱۹۴۳ به ایالات متحده رفت. او به منزله یکی از بزرگترین نقاشان مکتب نیویورک شناخته شده است و ردیف «نزن»‌های او، فشرده‌ای از هنر او است که نخستین آن‌ها در نگارستان هنرهای معاصر شهر نیویورک می‌باشد. این آثار هنری که یکی از آثار ترجیه‌گرای تندمی باشد در سال ۱۹۵۲ - ۱۹۵۲ ساخته شده است. یادآوری کنیم که یکی از آثار دوکونینگ در سال ۱۹۸۹ در حراجی سوتبنی (۱۱) به هیجده میلیون و هشت‌صد هزار دلار فروش رفت. او لبیور هوار نقل می‌کند که منتقد بزرگ انگلیسی دیوید سیلوستر (۱۲) که یک نمایشگاه کلی از آثار دوکونینگ در «تئاتر کالری (۱۳)» لندن در ماه اسفند گذشته برگزار کرد، گفته است که این شاهنامه ارزش حداقل بیست هرده نقاشی دوکونینگ را دارد و بنیاد هوتون با این معاوضه متصور شده است.

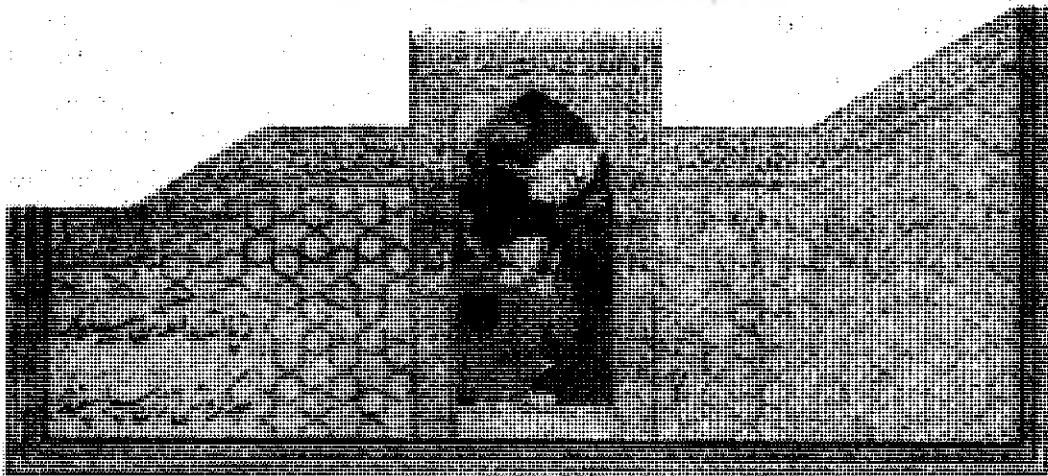
آثار نگارگری ایران، کتابی که طی مدت قریب به سی سال دوران تکوینی خود را گذرانده است و کسانی اچون میرمصنون، سلطان محمد، آقا میرک، دوست محمد، میرزا علی، میرسیدعلی، مظفرعلی، دوست محمد، عبدالصمد و ده ها هنرمند دیگر در به کمال رساندن آن شرکت داشته‌اند.

موزه هنرهای معاصر تهران، حدود سی خرد - نگاره از مجموعه یکصد و هجده اثر باقیمانده از شاهنامه را در تالار شماره ۹ به نمایش گذاشت. در این آثار که تقریباً یک چهارم خرد - نگاره‌های به میهن بازگشته است، یک دوره کامل تحول هنرنگارکری وزیبایی‌شناسی نقاشی ایرانی را می‌توان مورد بررسی قرار داد. این آثار نشان می‌دهند که، هرچند تحول هنرنگارگری بسیار کند انجام می‌پذیرفت، است لیکن این تحول همیشه و پیوسته وجود داشته است و هنرمندان بزرگ و صاحب شیوه و حتی

● چند اثر از سلطان محمد
نشان می‌دهد که حتی او،
که بزرگترین نگارگر ایرانی
در همه اعصار و زمان‌ها است،
دو خرد - نگاره را
همانند وتابع یک ضابطه
و یک قانون اجرانگرده است
و از یک نقاشی به نقاشی دیگر
کامی درجهت کمال
و تغییر و تحول برداشته است.

و دولت ایران در واقع آن را به غنیمت گرفته است. در این معامله عدم عملکرد درست جهان هنری مغرب زمین، همه زشتی‌های خود را آشکار کرد. کسانی که خودشان مستول حفظ هنر فرهنگ غرب هستند (هوتون خودش مدتها ریس نگارستان متربولیق بود) متهم به مخالفت به هنر فرهنگ و ضایع کردن میراث هنری جهان‌اند. شاید علت آن، این باشد که مستولان غربی چندان اهمیتی به شاهکارهای هنری و فرهنگ غیرخودی نمی‌دهند. مستولان هنر جمهوری اسلامی ایران که در مطبوعات اروپا به ضد هنر و ضد فرهنگ متهم می‌شدند، با جرأت و با شایستگی ویژه‌ای اقدام به بازگرداندن این باتیمانده فرهنگ اصیل ایرانی کردند. اگر بنیاد هوتون اقدام به معارضه شاهکار هنر نقاشی ایران سده شانزدهم با این اثر دوکوئینگ کرده است، برای این است که بتواند آن را به فروش رساند. مسلم است که در بازار هنر، این اثر دوکوئینگ که در زشتی و کرامت در میان آثار مغرب زمین رقیب ندارد نمی‌تواند همان قیمت خرد - نگاره‌های با عظمت ایرانی را به دست آورد ولیکن این معارضه شاید سبب شود که در ارزش گذاری آثار هنری در غرب و حفظ میراث‌های جهان و تضییع آن‌ها توسط نگارخانه‌ها، فروشندگان آثار و نگارستان‌ها تجدیدنظر گردد. (مقدمه به نقل از مجله کنسانس در آرت ۱۲) چاپ فرانسه در فروردین (۱۳۷۴).

«شاهنامه طبع‌اسبی» اثری است استثنایی که در تدوین آن چند تن از بزرگترین نگارگران عهد صفوی و کروی از شاگردان آنها شرکت داشته‌اند. این کتاب کنجدینه‌ای است از بهترین

● «شاهنامه طهماسبی»
اثری است استثنایی
که در تدوین آن

چند تن از بزرگ‌ترین نگارگران
عهد صفوی
و گروهی از شاگردان آنها
شرکت داشته‌اند.

این کتاب گنجینه‌ای است از
بهترین آثار نگارگری ایران.

کل و بوته‌ها و سایر چیزهای کم اهمیت‌تر مانند آذین پوشش انسان‌ها و اسب‌ها و غیره، ۴- تغییر و تحول در ترکیب بندی که کاهی با حرکت‌های دورانی و کامی با تسلط افقی و عمودی و نماهای روپرتو انجام گرفته است. ۵- تغییر و تحول در نحوه گروه‌بندی عناصر ترکیب به شکل گروه آدم‌ها، شاخ و برگ‌ها، حیوانات، صخره‌ها و گل و بوته‌ها. ۶- تغییر و تحول در هندسه بنیادی اثر که کاه علاوه بر استفاده از حرکت‌های راست خطی افقی و عمودی و اریب، حرکت‌های دورانی، اسلیمی‌ها، مارپیچ‌ها، پنج ضلعی‌های منتظم و غیره استفاده شده است (دربار کیومرث)، ۷- استفاده از نسبت‌های هم‌آهنگ متنوع کاه از ابطه خ ۲ یا $\frac{1}{2}$ به واحد و کاه از ابطه خ ۳ یعنی $\frac{1}{2} \frac{1}{2}$ به واحد و کاهی از نسبت $\frac{1}{2}$ به واحد و یا $\frac{1}{2} \frac{1}{2}$ به واحد و کاه این آخرین به نسبت طلایی مشهور است. ۸- ابداع شیوه‌های نو و تازه در بردار، که بیشتر به ساختار کوه و صخره‌ها و گیاهان مربوط می‌گردد. در این شیوه‌های نو از هم‌آهنگی تکریک گرفته تا پرآهنگی رنگ‌های

صاحب سبکی را به جهان فرهنگ و هنر ایران مدبی کرده است که هرگز در یک یا از هنر ایستانبوه و میشه‌حرکتی به پیش و رو به آینده داشته‌اند. چند اثر از سلطان محمد نشان من دهد که حتی او، که بزرگ‌ترین نگارگر ایرانی در همه اعصار و زمان‌ها است، دو خرد-نگاره را همانند و تابع یک ضابطه و یک قانون اجرانگرده است و از یک نقاشی به نقاشی دیگر کامی درجهت کمال و تغییر و تحول برداشته است. این تغییر و تحول در چند سو به وجود آمده است:

۱- تغییر و تحول در اندازه قاب نقاشی که در ارتباط با محتوای شعر و موضوع انجام گرفته، بدین معنا که کاهی قاب کشیده درجهت بالا است، کاهی به سوی مربع سوق می‌کند و کاهی نیز در جهت افقی.

۲- تغییر و تحول در رنگ‌آمیزی که از رنگ‌های ملایم و هم‌آهنگ شروع شده و رنگ‌های بسیار زنده و شاداب و نزدیک به رنگ‌های بیناب خورشیدی می‌انجامد. ۳- تغییر و تحول در بردگختن به اجزای خرد-نگاره مانند درختان، برگ‌ها، صخره‌ها،

ناب و متضاد که گاهی شمار رنگ‌ها از ده رنگ فرا می‌گذرد و با ذوب کردن رنگ‌های دار یکدیگر و با استفاده از رنگ‌های رابط، متضادها و مکمل‌های شدید را با هم هم پهلو می‌کند.
۹- حجم دادن به عناصر ترکیب به ویژه به عناصر غیر انسانی مثل جانوران (در درجه اول) و سنگ‌ها و صخره‌ها و شاخ و برگ درختان، و این حجم دهنده همیشه مورد استفاده هنرمند نیست و تنها به مقتصی موضوع انجام می‌کشد (مانند صحنه رفتن ایرانیان به کوه دماوند نزد کیو مرث).

۱۰- ایجاد فضای فوق واقعی گرایی و عناوین در بعضی آثار مانند «صحنه دیده شدن زال نز در سطح کاروانیان» که در آن جا، برای این که بال و پرو دم سیمرغ که به رنگ‌های بسیار تند و زیبای آبی فیروزه‌ای، سبز زمردین، بنفش، سرخابی، روشن و غیره، در هم آهنجکی کل نقاشی قرار بگیرد و چشم رانیازارد، صخره‌ها و کوه‌ها و تپه‌ها همه با همان رنگ‌های سیمرغ رنگ‌آمیزی شده‌اند و شکفت تر آن که شکل و حرکت آن‌ها نیز کاملاً دگرگون شده و در همه سو به جنبش درآمده‌اند، گویا پرواز سیمرغ چنان باد و جریانی ایجاد کرده است که همه چیز حتی جمادات را نیز به تحرک درآورده است (اثر نقاشی انقلابی بدون ذکر نام).

آنچه که در بیشتر خرد - نگاره‌های این شاهنامه بیش از هر چیز دیگر شایان توجه است، رنگ‌های ناب و خالصی است که هیچ گونه دگرگونی را متحمل نشده‌اند و علت آن می‌تواند این باشد که به دلیل عدم آگاهی نسبت به زبان فارسی کتاب برای خواندن و مطالعه هرگز باز نشده است و فقط گاهی، روزی و روزگاری، به منظور نشان دادن به دیگران، به نقاشی‌های آنان نظری افکنده شده است و این امر سبب حفظ اصالت رنگ‌ها و تازه بودن کاغذ و سایر موارد و مصالح کار شده است.

از سوی دیگر دانشی که در رنگ‌آمیزی و احترام به مبادی و مبانی رنگ به کار گرفته شده در حد کمال است. نسبت زردهای به لاجوردها، سرخابی‌ها به سبزهای و سرخ‌های به سبز آبی‌ها از یک طرف و نسبت رنگ‌های گرم به سرد یا برعکس سرد به گرم و یا به طور کلی نسبت رنگ مسلط به رنگ مکمل همیشه برابر سطح مربع شاخص به مستطیل مکمل آن

که تمام یخش‌های نگاره را بیتر دیده و اجزای آن را با کنجکاوی مورد بررسی قرار دهد.
نک تک اثاث این مجموعه ارزشمند، شایان بررسی جداگانه‌ای است که اگر خداوند توفیق دهد، در آینده به آن‌ها پرداخته خواهد شد.

^{۲۸} پرگزنت از: *فصلنامه هنر، شماره ۲۸*

پیشخوان

- 1-Arthur Houghton**   **2-Corning Glass**
3-Edmond de Rothschild
4-Souren Melikian   **5-Art and Auction**
6-Metropolitan   **7-Thomas Honig**
8-Christie's   **9-Oliver Hoare**
10-Willem de Kooning   **11-Sotheby's**
12-David Sylvester   **13-Tate Gallery**
14-Connaissance des Arts
15-Henri Matisse   **16-Paul Gauguin**

در گل مخصوص بود اثری غریب باشند و این امیر
عی خانیانش که هشتاد و سی هزار حلقه عرض
سی هشتاد و شصت درجه و پانصد و پنجاه، عده اصلی
عرضی هشتاد و هشت تجسسی را رسیده باشند و آنها
را آنکه از این داشتند و آنها خود به گلی می بردند
این آنکه خواه و شک گورا باشند و خواه
لر گوش گورا، عده هشتاد و پنج هزار بسط و زیر
مکمل، آن را سوره احتراق فواره باشند و
برخی از آنها شیخ نمایند و بیشتر گورا بیوسن
لر گوش گورا نیزه باشند و آنها جایست که در
می یابیم که چرا نوابغ بزرگ هنر مکتب
فرانسه مانند ماتیس (۱۵)، پول گوگن (۱۶) و
غیره آن قدر به نگارگری ایران عشق
می ورزیدند.

در بسیاری از این خرد - نگاره‌ها شمار اشخاص تصویر شده گاه از چهل و پنج و حتی کاهی از پنجماه و پنج هم فرا می‌کند و اگر جانوران را هم منظور کنیم، گاه شمار «موجودات جاندار» به طور کلی به نود یا صد می‌رسد. و می‌بینیم که این تنوع اشخاص و جانوران یا کیاهان و صخره‌ها و کاهی تیز معماری بنایا، تنوع و کثرت رنگی را هم ایجاد می‌کند که در خرد - نگاره‌های شاهنامه طبیعتی، با همه تنوع آن به هیچ وجه آزاردهنده نیست و بلکه به بیننده کمک می‌کند